

РЕШЕНИЕ

№ 1137

гр. София, 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9571** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е по жалба от И. В. В. срещу Решение № Ц1040-21-174/03.09.2020 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата на В. срещу Разпореждане № 214-00-13039-3 от 08.07.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. -град, с което на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. По-конкретно жалбоподателят посочва, че в оспореното решение не е посочена никаква конкретика за проверката, която е осъществявана на [фирма] с оглед изразеното съмнение за злоупотреба на дружеството със средства от фонд „Безработица“. Моли решението да бъде отменено. Претендира съдебно-деловодни разноски.

В с.з. жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. В. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представения списък.

Ответникът - Директорът на Териториално поделение на НОИ – С. – град, изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че оспореният акт е издаден от материално и териториално компетентен орган, след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с предвидената от закона форма и реквизити и

при спазване на процесуалните правила. Обосновава се с наличието на проверка на осигурителя и издадени задължителни предписания във връзка с осигуряването на жалбоподателя. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Предмет на обжалване в производството е Решение на Директора на Териториално поделение – Националния осигурителен институт № Ц1040-21-174/03.09.2020 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – С. град. С решението е отхвърлена жалбата на И. В. В. срещу Разпореждане № 214-00-13039-3 от 08.07.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, с което на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица.

Обжалваното решение е връчено на пълномощник на адресата на 14.09.2020 г., жалбата до съда е подадена на 09.09.2020 г., поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От доказателствата в преписката се установява, че със заявление УРИ 903321-4818 от 06.05.2020 г. жалбоподателят И. В. В. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложил Заповед № А02/04.05.2020 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК], от която е видно, че трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 05.05.2020 г.

При преценка правото на ПОБ длъжностното лице е установило, че по отоншение на И. В. В. липсва регистрация в Агенция по заетостта /АЗ/ и с разпореждане № 214-00-13039-1 от 12.06.2020 г. е отказал отпускане на ПОБ с мотиви, че лицето няма регистрация като безработно в Агенцията по заетостта. Със заявление подадено чрез Директора на Д. „Бюро по труда“ жалбоподателят представя копие на служебна бележка изх. № 60-01-0732212/16.06.2020 г. от АЗ. Предвид представените нови документи, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО длъжностното лице е отменило разпореждане № 214-00-13039-1/12.06.2020 г. и е продължило производството по отпускане на обезщетение за безработица.

В тази връзка е направена повторна преценка правото на ПОБ на жалбоподателя и проверка в Регистъра на осигурените лица /РОЛ/, като е установено, че за И. В. В. от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 26.07.2018 г. до 31.08.2019 г. вкл., като за лице, работещо по трудово правоотношение.

Във връзка с установени факти, които водят до сериозни съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби със средствата на фонд "Безработица", с писмо № 1019-21-9672#2 от 09.07.2020 г. е изискана от дирекция КПК, отдел „Контрол по разходите на ДОО“ проверка на осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК].

Контролът по разходите на ДОО на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] е осъществен на основание издадена Заповед № ЗР-5-21-00546087/02.04.2020г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. - град за извършване на проверка.

С цел изясняване на фактите и обстоятелствата по отношение на осигурителните права на лицата по трудови правоотношения са издадени задължителни предписания

№ ЗД-1-21-00546947/02.04.2020 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] за представяне на трудови досиета на лицата, ведомости за начислени и изплатени трудови възнаграждения, присъствени форми, ГФО, ГДД и др. първични счетоводни документи.

С писмо изх. № 1043-21-288#7/30.05.2020 г. от ТП на НАП С. е изискана информация и данни относно упражняваната от дружеството търговска дейност, наличието на търговски обекти, на регистрирани фискални устройства, на регистрираните обороти, наличие на подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, годишни финансови отчети.

С оглед с изясняване на относимите факти по отношение на трудовата заетост на И. В. В. са издадени задължителни предписания № ЗД -1-21-00781899/10.07.2020 г. за събиране на сведения и пояснения. На 22.07.2020 г. до проверяващите контролни органи И. В. е изпратил имейл, към който е приложил сканирани копие на трудов договор с [фирма], и заверена страница от трудова книжка за периода, в който е работил в проверяваното дружество.

След направена преценка на доказателствата и фактите по преписката, административният орга е постановил обжалваното разпореждане № 214-00-13039-3 от 08.07.2020 г., с което на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спрял производството по отпускане на ПОб на жалбоподателя до извършване на проверка в [фирма].

Срещу разпореждането до директора на ТП на НОИ – С.-град е подадена жалба вх. № Ц1012-21-500/31.07.2020 г., който с оспореното решение № Ц1040-21-174 от 03.09.2020г. е оставил същата без уважение.

В хода на съдебното производство е приета и приложена административната перписка по издаване на оспорения акт, ведно с всички доказателства съдържащи се в нея.

При така установените обстоятелства, от правна страна съдът приема следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 117, ал. 3 от КСО – директор на териториалното поделение на НОИ – В.. Решението съответства на изискванията за писмена форма и съдържание, като в него са изложени подробно фактическите и правните основания за издаването, позволяващи осъществяването на съдебен контрол по същество. Не се твърди и при служебната проверка не са установени допуснати съществени нарушения на процесуални норми, които да оказват влияние върху законосъобразността на обжалвания акт.

По приложението на материалния закон съдът отбелязва, че приложима към спора е редакцията на КСО с последни изменения, обн. в ДВ бр. 28 от 24.03.2020 г.

Производството пред административния орган е образувано по заявление от И. В. В. по чл. 54а, ал. 3 от КСО, с което тя претендира право на парично обезщетение за безработица.

В настоящото производство предмет на спора не са материалните предпоставки за възникване и упражняване на правото на парично обезщетение за безработица, уредени в чл. 54а от КСО, или размерът на отпуснатото обезщетение, уреден в чл. 54б от КСО, а актът, с който ръководителят на осигуряването за безработица е спрял производството по отпускане на обезщетението. Разпореждането, с което е спряно производството по отпускане на паричното обезщетение за безработица по заявлението на В. е издадено на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, съгласно който длъжностното лице, ръководител на осигуряването за безработица, спира с разпореждане производството по отпускането или изплащането на обезщетението за безработица, когато има данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението.

За настоящия спор е ирелевантен въпросът дали жалбоподателят В. действително е работил по трудово правоотношение в [фирма] и дали е била осигуряван за това. Този въпрос следва да бъде решен в производството по обжалване на задължителните предписания и на евентуален отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица. За постановяване на разпореждането за спиране производството по отпускане на ПОБ е достатъчно към момента на неговото издаване да са налице данни, които могат да доведат до отказ или до прекратяване изплащането на обезщетението.

В преписката се установява, че такива данни към момента на издаване на разпореждането са били налице – от справка в информационната система на НОИ е установено, (е от 15.01.2004г. до момента на проверката през 2020г. от [фирма] са подадени 104 бр. уведомления за сключени трудови договори, като само 7 от тях са действащи. Подадени са и 71 бр. болнични листове за 14 лица, като по същите са изплатени суми в размер на 22 950, 23 лв. Установено е още, че за периода от 01.11.2016г. до момента на проверката, от дружеството няма превеждани осигурителни вноски за ДОО. Предвид това, доколкото правото на парично обезщетение за безработица е в пряка зависимост от внасянето на осигурителни вноски, а размерът на обезщетението зависи от възнаграждението или осигурителния доход, правилно тези липсата на такива вноски респ. многото на брой деклариран болнични листа, е възприето като основание за възлагане на проверка на осигурителя и за спиране на производството по отпускане на обезщетението. Резултатите от проверката биха могли да променят данните за осигуряването и осигурителния доход на жалбоподателя и съответно да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване на изплащането на обезщетението за безработица.

Към момента на издаване на обжалваното решение, с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждането, са били налични и данни за издадени задължителни предписания с № ЗД-1-21-00781899/10.07.2020г. на жалбоподателя за събиране на данни по отношение на трудовото му правоотношение, внасяните осигурителни вноски, получавани заплати и т.н.

Задължителни предписания № ЗД -1-21-00546947/02.04.2020 г. за събиране на сведения и пояснения от осигурителя [фирма] са издадени и на това дружество.

Всички те представляват данни по смисъла на чл. 54г, ал. 4 от КСО, които биха могли да доведат до отказ или прекратяване на изплащането на обезщетението за безработица.

Не се установяват обстоятелства, от които да следва извод за превратно упражняване на правомощия от страна на административния орган. Спирането на производството при наличие на данни, които биха могли да доведат до предотвратяване на изплащане на обезщетение за безработица, за което по-късно би могло да се установи безспорно, че е било недължимо, се явява целесъобразно с оглед охраната на обществен интерес при разходване на бюджета на социалното осигуряване.

По тези съображения, съдът намира, че оспореното решение, с което е отхвърлена жалбата на В. срещу Разпореждане № 214-00-13039-3 от 08.07.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С.-град не страда от пороците, изложени в жалбата.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София-град, III

отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. В. срещу Решение № Ц1040-21-174/03.09.2020 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ – С. град, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № 214-00-13039-3 от 08.07.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. -град, с което на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по изплащане на парично обезщетение за безработица.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 119, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „ж“ от КСО.

Съдия: